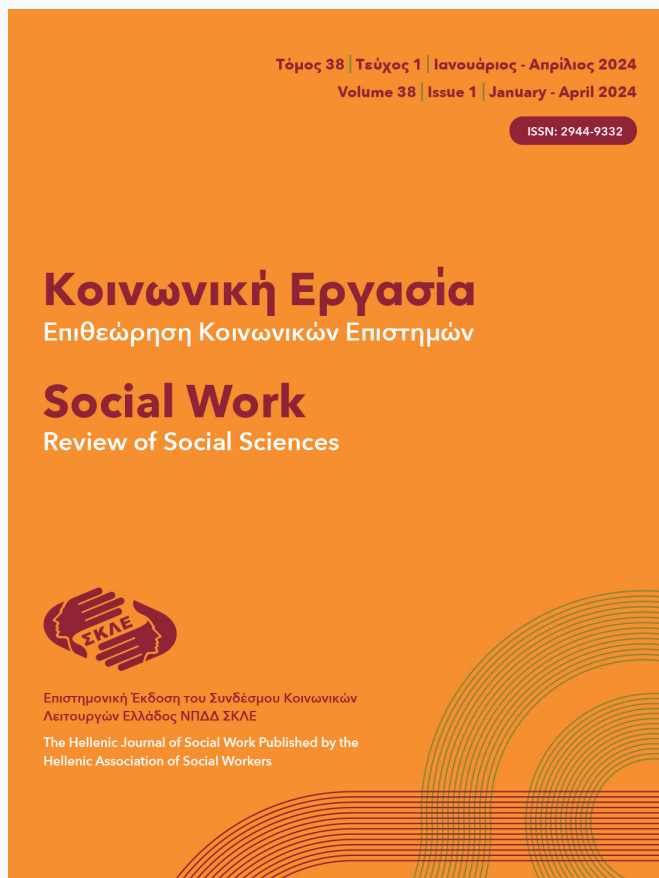

Κοινωνική Εργασία. Επιθεώρηση Κοινωνικών Επιστημών

Τόμ. 38, Αρ. 1 (2024)

1/2024

Από τη Διεθνοποίηση στον Διεθνισμό: Σκέψεις
από το Παγκόσμιο Συνέδριο Κοινωνικής Εργασίας
και Κοινωνικής Ανάπτυξης στον Παναμά

Βασίλης Ιωακειμίδης

doi: [10.12681/socialwork-rss.37558](https://doi.org/10.12681/socialwork-rss.37558)

Copyright © 2024

Άδεια χρήσης [##plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-sa4##](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-sa4/#).

Από τη Διεθνοποίηση στον Διεθνισμό: Σκέψεις από το Παγκόσμιο Συνέδριο Κοινωνικής Εργασίας και Κοινωνικής Ανάπτυξης στον Παναμά.

Η σύντομη αυτή ενημέρωση συνεγράφη αμέσως έπειτα από την επιτυχή ολοκλήρωση του **Παγκόσμιου Συνεδρίου Κοινωνικής Εργασίας και Κοινωνικής Ανάπτυξης στον Παναμά (SWSD24)**, την οποία και είχαμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε. Στο παγκόσμιο αυτό συνέδριο, που έλαβε χώρα τον Απρίλιο του 2024, συμμετείχαν συνολικά πάνω από 1.500 επαγγελματίες και ερευνητές από τον χώρο της κοινωνικής εργασίας, εκπροσωπώντας 81 χώρες και επιδεικνύοντας μια συλλογική έμφαση στην προώθηση ενός πιο δίκαιου και χωρίς αποκλεισμούς κόσμου. Το θέμα του συνεδρίου, «Σεβασμός στη διαφορετικότητα μέσω της συλλογικής κοινωνικής δράσης», ανέδειξε τη σημασία της συλλογικής επιστημονικής και πολιτικής δράσης σε μια εποχή αλλαγής και αβεβαιότητας.

Καθώς τα δύο προηγούμενα Παγκόσμια Συνέδρια Κοινωνικής Εργασίας πραγματοποιήθηκαν διαδικτυακά, το δια ζώσης SWSD24 υπήρξε ιδιαίτερα «ζωντανό». Ένας εκτενής αριθμός εργαστηρίων, σεμιναρίων, συμποσίων και βασικών ομιλιών βοήθησαν στη δημιουργία μιας δυναμικής πλατφόρμας ανταλλαγής γνώσεων και απόψεων. Οι ζωντανές συζητήσεις και η ανταλλαγή ερευνητικών ευρημάτων και προβληματισμών ανέδειξαν τις τεράστιες δυνατότητες και προκλήσεις που ενυπάρχουν και συνυπάρχουν στην επαγγελματική δράση των κοινωνικών λειτουργών. Θεματικά, οι παρουσιάσεις κάλυψαν ένα ευρύ φάσμα, από παρεμβάσεις κλινικής κοινωνικής εργασίας έως κοινοτικές πρακτικές και τη συνηγορία.

Το συνέδριο ανέδειξε ότι ενώ η δημιουργία χώρου ανταλλαγής ιδεών και γνώσεων με έμφαση στη διεθνοποίηση είναι απολύτως αναγκαία, έχουμε ακόμα αρκετό δρόμο να διανύσουμε μέχρι την επίτευξη ουσιαστικά διεθνιστικών πρακτικών. Η διεθνοποίηση συχνά επικεντρώνεται στη – συνήθως ανισομερή- συνεργασία και την ανταλλαγή ιδεών. Ωστόσο ο διεθνισμός μας καλεί να

ασκήσουμε ουσιαστική κριτική στις αποικιακές κληρονομίες που αναπαράγουν τις επιστημολογικές ανισότητες και να επικεντρώσουμε στην αλληλεγγύη και στη συστημική αλλαγή (Lavalette και Ioakimidis, 2011). Τα άτομα με βιωμένη εμπειρία κοινωνικών υπηρεσιών αναμένεται να διαδραματίσουν βασικό ρόλο στη διαδικασία ανάπτυξης μιας διεθνιστικής προσέγγισης που αναστοχάζεται κριτικά τα κυρίαρχα αφηγήματα. Σε αυτή τη διαδικασία, οι φωνές και οι εμπειρίες των «εξυπηρετούμενων» δεν θα πρέπει να εμφανίζονται απλώς στο περιθώριο ως υποκείμενα ερευνητικών πορισμάτων ή πολιτικών. Οι «εξυπηρετούμενοι», άτομα με σύνθετη βιωμένη εμπειρία από τις κοινωνικές υπηρεσίες, είναι κρίσιμο να αναγνωρίζονται ως ενεργοί και ισότιμοι εταίροι στις συζητήσεις, τις πολιτικές και τις προτεινόμενες παρεμβάσεις της κοινωνικής εργασίας (Maglajlic and Ioakimidis, 2022).

Η έδρα του συνεδρίου (Παναμάς) παρείχε μια μεγάλη ευκαιρία για να ακουστούν και να παρουσιαστούν οι προσεγγίσεις της κοινωνικής εργασίας που πηγάζουν από τις επιστημολογικές και πολιτικές παραδόσεις της Λατινικής Αμερικής, προσφέροντας μια συναρπαστική αντί-αφήγηση στις κυρίαρχες δυτικο-κεντρικές προσεγγίσεις που παρατηρούνται συχνά σε παγκόσμια φόρουμ. Οι κοινωνικοί/ες λειτουργοί της Λατινικής Αμερικής παρουσίασαν τις θεωρίες «επανεννοιολόγησης» (reconceptualization) της κοινωνικής εργασίας, οι οποίες ενσωματώνουν την κριτική, ριζοσπαστική και χειραφετητική πρακτική στον πυρήνα τους. Αυτές οι θεωρίες όχι μόνο αποδομούν την παραδοσιακή δυναμική εξουσίας στις κοινωνικές υπηρεσίες, αλλά τονίζουν τη συμμετοχή της κοινότητας ως ουσιαστική δύναμη προόδου και κοινωνικής αλλαγής. Ο πλούσιος λόγος που αρθρώθηκε από ακαδημαϊκούς και επαγγελματίες της Λατινικής Αμερικής παρείχε χρήσιμες προτάσεις για το πώς μπορεί να επιδιωχθεί η κοινωνική δικαιοσύνη μέσω συμμετοχικών και μη ιεραρχικών μεθόδων (Raichelis and Bravo, 2021). Ωστόσο, η έλλειψη μεταφραστικών υπηρεσιών για την πλειονότητα των συνεδριών στα ισπανικά περιόρισε τη μετάδοση πολύτιμων εμπειριών από τους/τις συναδέλφους. Τέτοιες παραλείψεις υπενθυμίζουν με ένταση τα πολλαπλά εμπόδια που εξακολουθούν να υφίστανται στην προσπάθεια να ενθαρρυνθεί η διαφορετικότητα στα παγκόσμια αυτά φόρα.

Στο «οργανωτικό μέτωπο», στο πλαίσιο του συνεδρίου πραγματοποιήθηκε και η εκλογή νέων μελών στην Εκτελεστική Επιτροπή της IFSW, συμπεριλαμβανομένης της Ruth Allen, η οποία εξελέγη Πρόεδρος της Περιφέρειας IFSW-Europe. Η νέα ηγεσία είναι επιφορτισμένη με την καθοδήγηση του επαγγέλματος στο πλαίσιο των πολυεπίπεδων και πολύπλοκων διλημμάτων αλλά και των πλούσιων συλλογικών δυνατοτήτων της διεθνούς κοινωνικής εργασίας. Επιπλέον, η Διεθνής Ένωση Σχολών Κοινωνικής Εργασίας εξέλεξε την Καθηγήτρια Antoinette Lombard από τη Νότια Αφρική, ως νέα πρόεδρο του οργανισμού.

Με τη λήξη του συνεδρίου η σκυτάλη δόθηκε στην Κένυα, η οποία θα φιλοξενήσει το SWSD2026. Το συνέδριο της Κένυας θα αποτελέσει μια πρόσκληση να εμβαθύνουμε τη δέσμευσή μας στην ανάγκη μετατόπισης του κέντρου βάρους από τη διεθνοποίηση στον διεθνισμό. Το "Karibu Kenya" συμβολίζει ένα κάλεσμα ώστε να συνεχίσουμε να στηρίζουμε τις συζητήσεις που ξεκίνησαν στον Παναμά και να προωθήσουμε την παγκόσμια ατζέντα για την κοινωνική εργασία με μεθόδους και θεωρίες που είναι περιεκτικές, αναστοχαστικές, συμπεριληπτικές και ρηξικέλευθες.

Το SWSD2024 ανέδειξε τις τεράστιες δυνατότητες της κοινωνικής εργασίας. Ωστόσο, υπογράμμισε και την κρίσιμη ανάγκη για συνεχή ώθηση προς τον γνήσιο διεθνισμό—μια ουσιαστική πρόσκληση για την παγκόσμια επαγγελματική μας κοινότητα.

Καθηγητής Βασίλης Ιωακειμίδης

Επίτροπος Παιδείας της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Κοινωνικής Εργασίας